

سنایی غزنوی عارف و شاعر بزرگ ایرانی (473 ق)

ابوالمجد مجدود بن آدم سنایی غزنوی، شاعر بلند مرتبه‌ی ایرانی و عارف مشهور و از استادان مسلم شعر فارسی است ...

ابوالمجد مجدود بن آدم سنایی غزنوی، شاعر بلند مرتبه‌ی ایرانی و عارف مشهور و از استادان مسلم شعر فارسی است که در غزنین به دنیا آمد. وی در آغاز جوانی، شاعردربار و مداح سلطان مسعود و بهرام شاه غزنوی بود. ولی بعد از سفر به خراسان و اقامت چندساله در آن دیار و دیدار با مشایخ تصوف، تغییرات شگرفی در او به وجود آمد و کارش به زهد و انزوا و تأمل در حقایق عرفانی کشید. بروز شخصیت اصلی سنایی از این اوان صورت گرفت و در این دوره به سرودن قصاید معروف خود در زهد و وعظ و عرفان و ایجاد منظومه‌های حقیقه الحقیقه و طریق التّحقیق و سیر العباد و... توفیق یافت و نخستین بار، قصائد و منظومه‌های خاصی را به بحث در مسایل عرفانی اختصاص داد. تأثیر اشعار سنایی در تغییر سبک شعر فارسی و ایجاد تنوع و تجدد در آن غیر قابل انکار است. آثار او پُر است از معارف و حقایق عرفانی و اندیشه‌های دینی، زهد، وعظ و تمثیلات تعلیمی که با بیانی شیوا و استوار ادا شده است. وی (به احتمال زیاد) در سال 545 قمری در غزنین وفات یافت و در همان شهر به خاک سپرده شد.